

Sygn. akt **IIK 611/13 (3 Ds. 160/13)**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 06 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Statkiewicz

Protokolant: Marta Brodała

przy udziale Ireneusza Zielińskiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia - Śródmieście

po rozpoznaniu sprawy

K. G. (1) syna M. i I. z domu M.

urodzonego (...) w miejscowości Ś.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że

w dniu 24.04.2013 r. we W., przy pl. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z M. Z. (1) oraz w warunkach powrotu do przestępstwa, dokonał rozboju na osobie J. M. (1) w ten sposób, że grożąc mu pobiciem i pozbawieniem życia doprowadził go do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia na jego szkodę plecak o wartości 20 zł, trzy piwa o łącznej wartości 8,30 zł, czapkę z daszkiem o wartości 15 zł, pieniądze w kwocie ok. 4 zł, okulary o wartości 200 zł oraz słuchawki marki P. o wartości 70 zł, tj. mienie o łącznej wartości 317,30 zł, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej, II Wydział Karny z dnia 9 kwietnia 2008 roku, sygn. II K 212/07 na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, zarządzoną do wykonania postanowieniem Sądu z dnia 5 października 2009 roku, sygn. akt II Ko 1026/09, którą odbył w okresie od 17 listopada 2009 roku do 11 listopada 2010 roku

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

M. Z. (1) syna A. i A. z domu F.

urodzonego (...) w miejscowości L.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że

w dniu 24.04.2013 r. we W., przy pl. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. G. (1) oraz w warunkach powrotu do przestępstwa, dokonał rozboju na osobie J. M. (1) w ten sposób, że grożąc mu pobiciem i pozbawieniem życia doprowadził go do stanu bezbronności, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia na jego szkodę plecak o wartości 20 zł, trzy piwa o łącznej wartości 8,30 zł, czapkę z daszkiem o wartości 15 zł, pieniądze w kwocie ok. 4 zł, okulary o wartości 200 zł oraz słuchawki marki P. o wartości 70 zł, tj. mienie o łącznej wartości 317,30 zł, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 17 grudnia 2008 r., sygn. akt. II K 145/08 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres 5 lat próby, na poczet której Sąd zaliczył skazanemu okres zatrzymania od 27.06.2008 r. do 29.06.2008 r., przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 11 marca 2011 r. w sprawie o sygn. XII Ko

1382/10 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 16 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt. II K 1687/08 za czyn z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 lat próby, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie o sygn. akt XII Ko 1229/10 zarządzono wykonanie wobec skazanego kary pozbawienia wolności, objętych następnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 859/11, którym wymierzono skazanemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą wykonano w okresie od dnia 28.01.2012 r. do dnia 29.08.2012 r.

tj. o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

* * *

I. uznaje oskarżonych **K. G. (1) i M. Z. (1)** za winnych popełnienia czynu, opisanego w części wstępnej wyroku i za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. wymierza im karę po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. O. P. i adw. D. M. koszty pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu w kwocie po 1195,56 zł (w tym VAT);

III. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 kwietnia 2013 r. J. M. (1) spotkał się z kolegą, wypił dwa piwa. Po spotkaniu około godziny 22.15 stał na przystanku tramwajowym przy pl. (...) we W.. Podeszli do niego K. G. (1) oraz T. Z.. K. G. (1) zażądał od niego pieniędzy konkretnie 20 zł , gdy ten powiedział, że nie ma przy sobie gotówki zagroził, że połamię mu nos wraz z okularami jeśli tego nie zrobi. M. przestraszony wydał mu posiadane pieniądze w kwocie 4 zł. Następnie obaj grozili mu pobiciem, zabiciem, używali słów wulgarnych , mówili że go „zaje...ą”, „zapier....ołą” a T. Z. wskazywał na dobrze zbudowanego K. G. (1) grożąc, że to on dokona pobicia. T. Z. zażądał też od pokrzywdzonego by wypłacił pieniądze z bankomatu, na co pokrzywdzony stwierdził, że nie ma na koncie środków. J. M. (1) zaproponował im , że odda piwo, które miał w plecaku, na co K. G. (1) stwierdził, że jeśli nie ma rzeczywiście pieniędzy to ma im oddać słuchawki, które widzieli na nim jak i okulary korekcyjne. Grozili mu pobiciem , „połamaniem”, oraz zabiciem. J. M. wziął plecak w rękę z zamiarem oddania piw, które były w środku napastnikom i wtedy jeden ze sprawców wyrwał mu plecak zaś drugi zabrał słuchawki i okulary. W tym momencie J. M. (1) zauważył przejeżdżający radiowóz i podbiegł w jego stronę. Widząc to sprawcy zaczęli uciekać rozbiegając się w różnych kierunkach. Pokrzywdzony wskazał policjantom sprawców ci podjęli za nimi pościg samochodem.

Dowód: zeznania świadka J. M. (1) k. 34-346,19,49 , częściowo wyjaśnienia oskarżonych K. G. (1) k. 343-344, 30, 53,65, M. Z. (1) k. 345, 41, 57

W wyniku zdarzenia J. M. (1) utracił plecak o wartości 20 zł , trzy piwa o łącznej wartości 8,30 zł czapkę z daszkiem o wartości 15 zł , pieniądze w kwocie 4 zł , okulary o wartości 200 zł oraz słuchawki marki P. o wartości 70 zł. Tj. mienie o łącznej wartości 317,30 zł

Dowód : zeznania świadka J. M. (1) k.,

Policjanci po uzyskaniu informacji od pokrzywdzonego dokonali zatrzymania jeszcze w tym dniu K. G. (1), przy którym w wyniku przeszukania ujawnili okulary korekcyjne, słuchawki nauszne marki P., gotówkę w bilonie 7,21 zł. Okazali zatrzymanego pokrzywdzonemu, który bez żadnej wątpliwości rozpoznał w nim sprawcę napaści na niego.

Dowód : zeznania J. M. k. 48, protokół przeszukania osoby k. 3-5, protokół zatrzymania osoby k. 6, wyjaśnienia K. G. k. 53

M. Z. (1) został zatrzymany następnego dnia, w wyniku przeszukania jego mieszkania ujawniono plecak koloru czarnego i czapkę z daszkiem należące do pokrzywdzonego.

Dowód : protokół zatrzymania osoby k. , protokół przeszukania mieszkania k. 32-34, wyjaśnienia oskarżonego Z. k. 57

Oskarżony K. G. (1) był dotychczas wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu dwukrotnie za przestępstwa przeciwko mieniu tj. kradzieże i kradzież z włamaniem.

Dowód: karta karna k. 35

K. G. (1) był skazany na karę łączną jednego roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej sygn. akt II K 109/11- obejmującym skazania wyrokami tegoż Sądu w sprawach sygn. akt II K 531/09 za czyn z art. 278 § 1 k.k. i Sygn. akt II K 197/09 za czyny z art. 291§ 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. oraz odbył karę łączną jednego roku pozbawienia wolności za czyny z art.278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i art. 288 § 1k.k. orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej , w sprawie II K **212/07**, (po zarządzeniu jej wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej w sprawie II Ko 1026/09) w okresie od **17 listopada 2009 r. do 11 listopada 2010 r.**

Dowód : odpisy wyroków SR w Środzie Śląskiej - w sprawie II K 212/07 k.123-124, II K 531/09 k. 125, II K 197/09 k. 126-129, II K 1303/09 k. 131, II K 936/09 k. 132, II K 1297/09 k. 133136, wyrok łączny II K 109/11 k. 137138

Także oskarżony **M. Z. (1)** był wielokrotnie karany w tym wyrokiem Sądu Rejonowego w Oławie z dnia 17 grudnia 2008 r. za usiłowanie rozboju, za które został skazany na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący lat 5, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej w sprawie XII Ko 1382/10 zarządzono wykonanie tej kary oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 16 kwietnia 2009 r. w sprawie II K 1687/08 za czyn z art.279 § 1 k.k. karę jednego roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący lat 3, przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej w sprawie XII Ko 1229/10 zarządzono wykonanie tej kary, a obie te kary zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie II K 859/11, którym to wyrokiem orzeczono karę łączną jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą oskarżony odbył w okresie od **28.01.2012 r. do 29.08.2012 r.**

Dowód : karta karna k. 59-60, odpis wyroku w sprawie II K 859/11 k. 90-92, inf. o odbyciu kary k. 93, odpisy wyroków k. 89, 96, 119-120, postanowienie w sprawie XII Ko 1382/10 k. 121

K. G. (1) i M. Z. (1) w chwili popełnienia zarzucanego im czynu mieli zachowaną zdolność do rozumienia jego znaczenia i pokierowania i pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód : opinie sądowo- psychiatryczne k. 141-143, 197-199, dokumentacja leczenia k. 366-379, opinia uzupełniająca co do K. G. k, 381-383

Oskarżony K. G. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do winy, przy czym wyjaśnił, że był pod wpływem alkoholu zaprzeczył by bili pokrzywdzonego a „tylko słownie mu groziliśmy”.

Dowód: Wyjaśnienia oskarżonego G. k. 30,

W kolejnych wyjaśnieniach także przyznawał się, podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia, ale już dodał, że nie pamięta czy pokrzywdzonemu grozili

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego G. k. 51

Podobnie wyjaśnił M. Z., potwierdził kradzież przedmiotów pokrzywdzonemu, ale nie był pewien czy podczas zdarzenia wypowiadano pod jego adresem groźby, zaprzeczył by szarpali bądź uderzali pokrzywdzonego.

Dowód : wyjaśnienia M. Z. k. 57

W toku rozprawy oskarżony K. G. (1) nie przyznał się do winy, stwierdził, że zabrał jedynie pokrzywdzonemu okulary i słuchawki w żadnym razie mu nie groził ani nie czynił tego współpodejrzany, zagadali go z prośbą o ogień, a pokrzywdzony sam poczęstował ich piwem, dał im po piwie.

Dowód: Wyjaśnienia oskarżonego G. k

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych w tym zakresie, że nie grozili oni pokrzywdzonemu. Oskarżony G. początkowo do winy przyznawał się, zmienił stanowisko w toku rozprawy, a podana przez niego wersja wydarzeń jest naiwna i nielogiczna. Pozostaje w rażącej sprzeczności z zeznaniami pokrzywdzonego, który od początku postępowania zeznawał konsekwentnie, że obaj sprawcy mu grozili pobiciem, połamaniem, a nawet zabiciem. Pokreślić przy tym należy, że wyjaśnienia oskarżonego G. pozostają w rażącej sprzeczności także z wyjaśnieniami M. Z. (1), z postępowania przygotowawczego, w których przyznał, że zabrał pokrzywdzonemu plecak, w którym były piwa i sam je wypił. Na rozprawie oskarżony ten stwierdził, że nie pamięta by pokrzywdzony wyjmował piwa z plecaka. Nie sposób też przyjąć by oskarżony K. G., wielokrotnie przecież karany, przyznawał się do winy przymuszony przez policjanta by uniknąć tymczasowego aresztowania, zwłaszcza, że swoje wyjaśnienia podtrzymał przesłuchiwany przed prokuratorem a także przed Sędzią na posiedzenie w przedmiocie tymczasowego aresztowania. Całkowicie niewiarygodne jest by oskarżony jak twierdzi lepiej pamiętał przebieg zdarzenia w kilka miesięcy po jego zaistnieniu niż przesłuchiwany bezpośrednio po nim. Podkreślić należy, że oskarżony złożył kilkakrotnie oświadczenie w postępowaniu przygotowawczym, że do winy przyznaje się.

Podobnie oceniono wyjaśnienia oskarżonego M. Z. (1). Ten oskarżony od początku pomimo, że twierdził iż do winy przyznaje się zaprzeczał by grozili pokrzywdzonemu. Wyjaśnienia te należy uznać za przyjętą linię obrony, oskarżony ma bowiem świadomość wagi zarzuconego mu przestępstwa. Sąd już wskazał na rozbieżności w wyjaśnieniach samych oskarżonych. Oceniając wyjaśnienia obu oskarżonych Sąd oceniał, że niewiarygodne jest by pokrzywdzony w sytuacji w której nie czułby się zagrożony przez oskarżonych zatrzymywał radiowóz i zwracał się o pomoc do funkcjonariusza a następnie złożył nieprawdziwe zawiadomienie o przestępstwie w szczególności, że jak twierdzą sami oskarżeni nie znali się wcześniej, nie pozostawali w żadnym konflikcie. Zdaniem zaś Sądu nie ma najmniejszej wątpliwości co do wiarygodności zeznań pokrzywdzonego. Był w swoich zeznaniach konsekwentny, bezpośrednio po zdarzeniu opisywał sprawców a wskazany przez niego ubiór napastników zgadzał się z ubiorem oskarżonych. Jego zeznania pozostają też w zgodności z pozostałym materiałem dowodowym w tym protokołami przeszukań. Świadek ten nie miał żadnego interesu w składaniu fałszywych zeznań, a w szczególności co do okoliczności, że oskarżeni mu grozili. Oskarżeni zasadniczo potwierdzają że pokrzywdzonego zaczepili ukradli mu plecak, okulary, słuchawki. Na fakt, że nie było zamiarem pokrzywdzonego przedstawienie nieprawdziwego, bardziej obciążającego oskarżonych przebiegu zdarzenia wskazuje też okoliczność, że przyznał okoliczności dla nich korzystne- nigdy nie twierdził, że oskarżeni go bili, popychali, zeznał też, że po zabraniu plecaka i pozostałych przedmiotów odbiegli od niego pomimo, że nie zauważyli radiowozu, jednoznacznie też wskazywał, że M. Z. (1) był osobą znacznie mniej aktywną podczas całego zdarzenia.

Opinie biegłych lekarzy psychiatrów nie budziły żadnych wątpliwości Sądu, zostały wydane po badaniu oskarżonych, z którego sprawozdanie jest integralną częścią opinii, wnioski w nich zawarte wywiedzione są logicznie i sprecyzowane jednoznacznie. Sąd dopuścił też dowód z opinii uzupełniającej wobec K. G. wobec ujawnienia okoliczności leczenia psychiatrycznego i odwykowego i przedstawienia obszernej dokumentacji. Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją co do której odnieśli się w opinii podtrzymali swoje wnioski co do pełnej poczytalności oskarżonego.

Żadnych wątpliwości Sądu nie budziła wiarygodność dowodów w postaci dokumentów tj. protokołów zatrzymania oskarżonych, przeszukania oskarżonego G., czy przeszukania mieszkania M. Z. . Protokoły te sporządzone są rzetelnie, nie były kwestionowane bezpośrednio po ich sporządzeniu jak i w późniejszym postępowaniu przez oskarżonych.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd uznał, że oskarżeni swoim zachowaniem w dniu 24 kwietnia 2013 r., działając wspólnie i w porozumieniu wypełnili znamiona występku z art. 280 § 1 k.k. oskarżeni bowiem stosując groźby użycia przemocy w postaci pobicia, spowodowania złamań a nawet zabicia ukradli należące do oskarżonego przedmioty opisane wyżej. Niewątpliwie groźby wypowiediane przez obu oskarżonych, przy uwzględnieniu późnej pory, faktu, że napastników było dwóch, przy czym jeden szczególnie dobrze zbudowany, a obaj byli agresywni, wulgarni spowodowały, że pokrzywdzony nie podjął żadnych działań mających na celu uniemożliwienie dokonania kradzieży a nawet sam wydał im pieniądze.

Wymierzając oskarżonemu karę uwzględniono jako okoliczność zaostrzającą wymiar kary wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu oraz fakt uprzedniej karalności sprawców za przestępstwa przeciwko mieniu. Oskarżeni odpowiadają w warunkach recydywy opisanej wyżej, dopuścili się bowiem czynu podobnego w okresie 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności gdyż K. G. (1) odbywał karę jednego roku pozbawienia wolności za przestępstwa przeciwko mieniu z wyroku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej , w sprawie II K **212/07**, (po zarządzeniu jej wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej w sprawie II Ko 1026/09) w okresie od **17 listopada 2009 r. do 11 listopada 2010 r.**, zaś M. Z. (1) odbywał karę łączną jednego roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności w okresie od **28.01.2012 r. do 29.08.2012 r.** orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 9 grudnia 2011 r. w sprawie II K 859/11, który obejmował także skazanie za występki z art. 13§ 1k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k.

Wskazać należy, że oskarżony G. nie był dotychczas skazywany za przestępstwa przeciwko zdrowiu i życiu ani popełnione z użyciem przemocy.

Wymierzając oskarżonym kary w dolnym ustawowym zagrożeniu Sąd uwzględnił okoliczność, że nie stosowali oni przemocy fizycznej wobec pokrzywdzonego oraz niewielką wartość skradzionych przedmiotów i fakt, że oskarżony je częściowo odzyskał. Zdaniem Sadu kara bezwzględnego pozbawienia wolności w wymiarze dwóch lat będzie wystarczającą dla osiągnięcia celów wobec sprawców a to wdrożenia ich do poszanowania porządku prawnego, nadto wymierzeniu takiej kary nie sprzeciwia się wzgląd na jej społeczne oddziaływanie. Wymierzając oskarżonym kary w tej samej wysokości Sąd uwzględnił okoliczność, że co prawda oskarżony K. G. (1) był bardziej aktywny w toku całego zdarzenia, ale jest skazywany po raz pierwszy za przestępstwo z użyciem przemocy, zaś oskarżony Mateusz Z. był już karany za przestępstwo usiłowania rozboju.

Obaj oskarżeni są pozbawieni wolności, Sąd uznał, że nie są w stanie ponieść kosztów postępowania.

O zasądzeniu na rzecz obrońców z urzędu kosztów obrony orzeczono w oparciu o art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze oraz § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.